

HUBUNGAN ANTARA GAYA PENGAJARAN GURU DENGAN TAHAP PONTENG SEKOLAH MENENGAH DI DAERAH BACHOK, KELANTAN

Ainonmadiyah Binti Mohd. Nawawi

Awanis Bt Mohd

Norhana Bt Md. Saad

Juliana Bt Baharuddin

Siti Noor Bt. Ismail

Pusat Pengajian Pendidikan dan Bahasa Moden, Universiti Utara Malaysia

---

ABSTRAK: Kajian ini dijalankan untuk melihat perbezaan gaya pengajaran guru berdasarkan ciri-ciri demografi iaitu jantina dan aliran mata pelajaran dan hubungan gaya pengajaran guru dengan tahap ponteng. Responden bagi kajian ini terdiri daripada 373 responden (127 lelaki dan 216 perempuan) iaitu pelajar dari 5 buah sekolah di daerah Bachok, Kelantan. Instrumen kajian ini ialah Model Gaya Pengajaran Guru (Teaching Style Survey) yang dibangunkan oleh Grasha – Riechmann 1996. Analisis data menggunakan kaedah statistik deskriptif, ujian – t dan kekerapan digunakan untuk menguji hipotesis kajian yang dijalankan. Segala data atau butiran dikumpul dan dianalisis dengan menggunakan kaedah Statistical Package For The Social Sciences (SPSS) Version 22. Dapatan kajian ini mendapati kategori gaya pengajaran yang paling dominan diamalkan oleh guru ialah gaya pengajaran Model Personal diikuti oleh gaya pengajaran Delegator, gaya pengajaran Pakar, gaya pengajaran Autoriti Formal dan gaya pengajaran Fasilitator. Manakala, min tahap ponteng pelajar adalah pada tahap sederhana. Ujian- t menunjukkan bahawa tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran berdasarkan jantina dan terdapat hubungan yang signifikan gaya pengajaran guru berdasarkan aliran mata pelajaran. Manakala ujian-t juga mendapati terdapat hubungan yang signifikan antara tahap ponteng berdasarkan jantina dan aliran mata pelajaran. Ujian korelasi Pearson digunakan untuk menganalisis data dalam kajian hubungan gaya pengajaran guru dengan tahap ponteng pelajar. Didapati nilai korelasi menunjukkan terdapat hubungan yang sederhana dan tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran guru dengan tahap ponteng ($r=.062$, $p> 0.01$). Akhir sekali beberapa cadangan dikemukakan untuk kajian lanjut.

KATA KUNCI: Gaya Pengajaran Guru, Tahap Ponteng, Gaya Pengajaran Model Personal.

PENGENALAN

Masalah ponteng dalam kalangan pelajar sekolah menengah merupakan isu yang tidak berkesudahan. Masalah ponteng ini sering dikaitkan dengan faktor ibu bapa, pengajaran guru, interaksi guru-murid yang kurang rapat, bilik darjah yang tidak kondusif, pengaruh negatif dan persekitaran serta komposisi pelajar yang ramai dalam sesebuah bilik darjah (Tin Len Siong dan Muhamad Sidek Said, 2007). Banyak pihak menyalahkan guru apabila timbulnya masalah ponteng dalam kalangan pelajar.

Menurut Mohd. Salleh Lebar (1998), kewibawaan seseorang guru mulai diragui oleh masyarakat terutamanya para ibu bapa. Oleh itu ramai dalam kalangan masyarakat khususnya ibu bapa menyalahkan guru apabila isu ponteng diperkatakan.

Oleh itu, kajian ini dilaksanakan bagi melihat dan mengkaji secara lebih terperinci sama ada gejala ponteng dalam kalangan pelajar sekolah menengah ini berlaku didominasi oleh faktor gaya pengajaran guru atau sebaliknya. Peningkatan jumlah pelajar yang ponteng secara berterusan menimbulkan pelbagai implikasi kepada diri pelajar, institusi keluarga, sekolah, masyarakat dan negara.

PENYATAAN MASALAH

Gejala ponteng kini dianggap sebagai satu masalah disiplin yang semakin serius. Di Malaysia, antara tahun 1994 hingga 2003 gejala ponteng sekolah dalam kalangan pelajar adalah salah laku yang paling dominan dan menonjol (KPM, 2004). Data KPM menunjukkan bilangan pelajar yang ponteng sekolah semakin meningkat dari tahun ke tahun. Contohnya pada tahun 1993, bilangan yang terbabit dengan kes ponteng di sekolah adalah seramai 32,092 orang dan 80,937 orang pada tahun 1997. Majoriti pelajar sekolah menengah yang ponteng sekolah adalah berumur antara 14 hingga 15 tahun (Arsaythamby Vello dan Ng Chooi Kim, 2014).

Hasil dari kajian Unit Disiplin Bahagian Sekolah Kementerian Pendidikan Malaysia (1991), didapati bahawa kes ponteng sekolah mencatat peratus kekerapan yang tinggi berbanding dengan kes-kes yang lain. Pada tahun 2007 seramai 21,060 pelajar terlibat dalam masalah ponteng.

Menurut Ting Leng Siong et. el. (2007), masalah ponteng selalunya terjadi pada golongan yang tidak berupaya mengubah suai diri mereka dalam iklim persekolahan. Mereka merasakan sekolah adalah tempat yang tidak menarik kerana daya tarikan di luar seperti permainan video komputer, karaoke dan pasar raya lebih menarik. Hal ini akan berlarutan hingga menyebabkan kepada berhenti sekolah dan mungkin menjadi delikuen juvenil atau menjadi pekerja yang kurang berpendidikan dalam masyarakat.

Guru dan pelajar mempunyai hubungan interpersonal yang rapat. Gaya pengajaran guru di dalam kelas merupakan komponen atau elemen yang memastikan wujudnya rasa ingin belajar dalam kalangan pelajar. Ada kajian yang membuktikan bahawa permasalahan akhlak yang wujud dalam kalangan pelajar dikaitkan dengan keberkesanan pengajaran guru-guru di sekolah (Ab. Halim Tamuri & Khadijah Abdul Razak, 2003; Zaharah Hussin, 2005).

OBJEKTIF KAJIAN

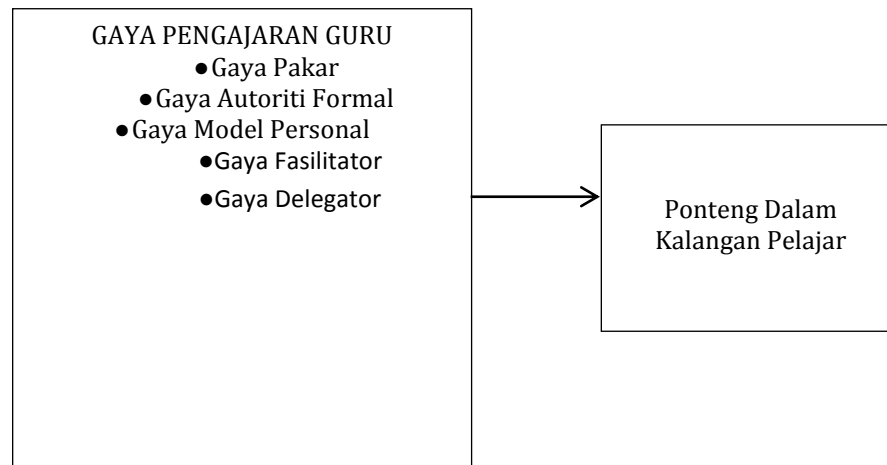
Kajian ini menetapkan satu objektif dan tujuh objektif khusus seperti berikut :

Objektif am kajian ini adalah untuk mengenal pasti hubungan antara gaya pengajaran guru dengan tahap ponteng sekolah.

Objektif khusus kajian ini adalah untuk :

- i. Mengetahui tahap ponteng pelajar Sekolah Menengah di Daerah Bachok.
- ii. Mengetahui tahap gaya pengajaran guru di Sekolah Menengah di Daerah Bachok.
- iii. Mengetahui perbezaan tahap ponteng berdasarkan jantina.
- iv. Mengetahui perbezaan tahap ponteng berdasarkan aliran mata pelajaran pelajar
- v. Mengetahui perbezaan gaya pengajaran guru berdasarkan jantina.
- vi. Mengetahui perbezaan gaya pengajaran guru berdasarkan aliran sains dan aliran sastera.
- vii. Mengetahui hubungan antara gaya pengajaran guru dengan tahap gejala ponteng sekolah dengan.

KERANGKA KAJIAN

DEFINISI ISTILAH DAN OPERASIONAL

Istilah penting dalam kajian ini ialah gaya pengajaran guru dan ponteng.

Gaya Pengajaran

Mengikut Kamus Dewan Edisi Ketiga (2010), gaya membawa maksud sikap, kesukaan dan cara kelakuan yang menjadi ciri seseorang. Pengajaran adalah satu aktiviti atau proses yang berkait rapat antara penggunaan perkaedahan dengan proses penyebaran ilmu pengetahuan atau kemahiran tertentu daripada seorang pengajar kepada sekelompok murid melalui beberapa fasa, antaranya ialah perancangan, pengelolaan, penyampaian, bimbingan dan penilaian (Ting Len Siong et. al, 2007).

Ponteng

Menurut Rasidah Omar (2005), ponteng sekolah ditakrifkan sebagai ketidakhadiran pelajar ke sekolah dengan sengaja tanpa sebarang alasan yang munasabah. Ting (1983) mengaitkan aktiviti ponteng sekolah dengan tingkah laku devians atau lencongan yang bermaksud tingkah laku yang tidak memenuhi norma sosial sesuatu kumpulan masyarakat dan ponteng sekolah ditakrifkan sebagai tingkah laku devians kerana pelajar tidak hadir ke sekolah tanpa sebarang sebab munasabah dan tanpa pengetahuan ibu bapa dan guru.

Konsep dan Teori Ponteng

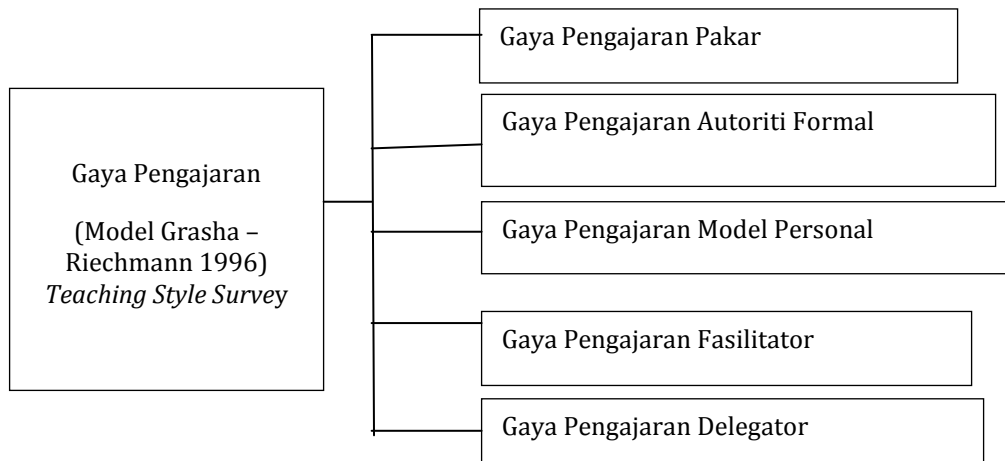
Teori ponteng sekolah boleh dikaitkan dengan pelbagai teori tingkah laku seperti Teori Pelaziman Emosi dan Teori Pembelajaran Sosial.

Teori Pelaziman Emosi

Teori Pelaziman Emosi menerangkan bahawa seseorang pelajar pada mulanya tidak memperlihatkan emosi takut kepada guru disiplin tetapi apabila melihat guru disiplin mendenda dan menengking pelajar yang ponteng sekolah, mereka menjadi takut kepada guru disiplin yang garang. Pelaziman emosi takut ini berlaku sehingga akhirnya menyebabkan pelajar tidak hadir ke sekolah (Arsaythamby Veloo et.al., 2014).

DIMENSI GAYA PENGAJARAN MENGIKUT GRASHA-RIECHMANN

Model Grasha – Riechmann 1996 Instrumen ini terbahagi kepada 5 dimensi.

Rajah 3.1 Dimensi Gaya Pengajaran Grasha – Riechmann 1996

(Sumber : diubahsuai daripada Grasha- Riechmann, 1996)

KAJIAN LEPAS

Ada kajian yang membuktikan bahawa permasalahan akhlak yang wujud dalam kalangan pelajar dikaitkan dengan keberkesanan pengajaran guru-guru di sekolah (Ab. Halim Tamuri & Khadijah Abdul Razak, 2003; Zaharah Hussin, 2005).

Menurut Muhammed Sharif Mustaffa dan Suria Abd. Jamil (2012), punca utama berlakunya ponteng dalam kalangan pelajar ialah faktor rakan sebaya dan barulah diikuti oleh punca lain iaitu faktor hubungan keluarga, faktor diri, faktor sikap guru dan faktor prasarana sekolah. Min faktor guru berada pada kedudukan keempat apabila dibandingkan dengan lima faktor lain.

Menurut Bartholomew (2012), faktor pelajar ponteng kerana ingin melarikan diri daripada guru-guru yang membosankan. Menurut kajian oleh Abdul Razak (1993), mendapati bahawa minat pelajar terhadap sesuatu mata pelajaran adalah bergantung kepada cara pengajaran yang dijalankan oleh guru. Kenyataan ini disokong oleh kajian Fennema (1988) yang mendapati bahawa guru adalah pengaruh yang paling utama terhadap pembelajaran pelajar. Selain itu dalam kajian yang telah dibuat oleh Kamsiah (1989), beliau mendapati pengaruh guru terhadap pencapaian pelajar adalah sangat kuat dan pelajar-pelajar yang berkebolehan rendah akan memberi keutamaan yang tinggi terhadap peranan guru dalam membantu mereka mendapat keputusan yang baik.

Kajian ini selari dengan dapatan Zahari Ishak dan Low Suet Fin (2013) yang menjalankan kajian terhadap 472 orang pelajar mendapati karektor guru-guru semasa proses pengajaran dan pembelajaran mempengaruhi kehadiran pelajar ke sekolah. Kajian ini juga mendapati karektor guru mempengaruhi pelajar yang berada di sekolah Felda untuk ponteng berbanding pelajar di kawasan luar bandar.

Bagi Asmawati Suhid, Abdul Rahman Md. Aroff dan Norliana Kamal (2012), faktor guru merupakan antara sebab pelajar ponteng. Berdasarkan pengaruh guru, responden menjelaskan kaedah pengajaran yang membosankan dan tidak berkesan merekodkan nilai min tertinggi berbanding faktor lain. Dapatan ini selari dengan kajian Nurizam Mat Saad (2002) yang mendapati faktor guru yang tidak membuat persediaan untuk mengajar akan menimbulkan rasa bosan dalam kalangan pelajar dan gaya pengajaran guru yang tidak menarik menyebabkan pelajar kurang berminat untuk belajar dan terlibat dengan gejala ponteng.

Kajian Rohani Arbaa, Hazri Jamil dan Nordin Abd. Razak (2010) juga mendapati hubungan guru-pelajar adalah signifikan dalam meningkatkan komitmen belajar pelajar. Secara relatif juga, mereka mendapati pelajar perempuan menunjukkan komitmen belajar yang lebih tinggi daripada pelajar lelaki.

Dalam kajian Abd. Karim Desa (1994), beliau menyatakan bahawa guru mempunyai peranan yang penting dalam menarik minat pelajar dengan cara mempelbagaikan kaedah pengajaran. Di dalam kajiannya, beliau mendapati bahawa pelajar tidak akan ponteng kelas jika guru mempelbagaikan kaedah semasa mengajar.

Menurut Olweus (1978), guru yang memalukan pelajar, menyindir dan mengejek adalah faktor utama pelajar ponteng. Kesan perbuatan ini menyebabkan pelajar kurang keyakinan diri dan hilang rasa hormat kepada guru mereka. Polit dan Hungler (2001), dalam kajiannya mendapati bahawa kesan kekecewaan pelajar terhadap pelajaran telah mengakibatkan mereka benci terhadap guru-guru dan program sekolah. Pelajar ini akan mencari jalan keluar dengan melakukan ponteng sekolah.

Namun begitu, kajian oleh Arasaythamby Vello dan Ng Chooi Kim (2014), mendapati faktor pelajar ponteng bukan disebabkan oleh guru namun faktor utama pelajar ponteng kerana faktor diri sendiri. Kajian ini menunjukkan min diri sendiri yang paling tinggi berbanding faktor sekolah. Hal ini juga selari dengan kajian oleh Malcolm et al. (2003) yang menjelaskan faktor ponteng dalam kalangan pelajar kerana sikap malas pelajar, perasaan ingin cuba dan marah.

Menurut Hallinan (2008), sikap guru sekolah, polisi yang tidak tekal dan cara guru mengajar yang membosankan sebagai antara beberapa faktor penyumbang kepada pelajar ponteng sekolah.

METODOLOGI KAJIAN

Reka bentuk Kajian

Secara umumnya, kajian ini menggunakan reka bentuk kajian tinjauan rentasan. Kaedah ini melibatkan proses penyelidikan memilih sejumlah sampel daripada bilangan populasi yang ramai untuk menjawab soal selidik bagi mengumpul data pembolehubah yang dikehendaki serta hanya melibatkan sekali pengumpulan data sahaja. Kajian ini menggunakan pendekatan kuantitatif.

Soal selidik dalam kajian ini digunakan untuk mengumpul data bagi menjawab persoalan tentang hubungan masalah ponteng dengan gaya pengajaran guru di sekolah harian yang dipilih secara rawak di daerah Bachok, Kelantan.

Populasi dan Sampel

Berdasarkan formula Penentuan Saiz Sampel yang dicadangkan oleh Krejcie dan Morgan responden untuk pelajar sekolah menengah seramai 373 orang. Majid Konting (2000), mengatakan bilangan sampel sebanyak 10 hingga 20 peratus daripada jumlah populasi adalah mencukupi. Namun kebanyakan penyelidik masih menggunakan Formula Penentuan Saiz sampel yang dicadangkan oleh Krejcie dan Morgan (1970) daripada Bahagian Penyelidikan Persatuan Pendidikan Kebangsaan Amerika Syarikat. Bilangan responden bagi kajian ini adalah seramai 373 orang.

Jadual 3.1 menunjukkan bilangan sampel daripada jumlah populasi seramai 12,350 pelajar sekolah menengah di daerah Bachok.

Jadual 3.1
Bilangan sampel kajian mengikut kategori sekolah mengikut Krejcie & Morgan

Kategori Sekolah	Bilangan Sekolah	Jumlah Populasi	Jumlah Sampel
Sekolah Harian	5	12,350	373

Jadual 3.2 pula menunjukkan bilangan dan peratus sampel mengikut sekolah. Sekolah A terdiri daripada 81 orang pelajar, sekolah B seramai 93 orang, sekolah C seramai 89 orang, sekolah D seramai 51 orang dan Sekolah E seramai 59 orang pelajar. Semua pelajar merupakan pelajar tingkatan empat dan terdiri daripada pelajar aliran sains dan aliran sastera.

Jadual 3.2
Bilangan sampel mengikut sekolah

Sekolah	Bilangan Sampel (orang)	Peratus (%)
Sekolah A	81	21.0
Sekolah B	93	25.0
Sekolah C	89	24.0
Sekolah D	51	14.0
Sekolah E	59	16.0
Jumlah	373	100

Instrumen

Alat kajian yang akan digunakan untuk mengumpul maklumat ialah dengan menggunakan borang soal selidik. Borang soal selidik ini mengandungi dua bahagian yang mesti dijawab oleh responden iaitu bahagian A (demografi) yang meliputi jantina, bangsa, aliran dan kategori sekolah. Manakala bahagian B ialah soal selidik gaya pengajaran guru. Skala Likert lima mata digunakan dalam soal selidik dan jumlah soalan ialah 40 soalan.

Jadual 3.3 pula menunjukkan analisis pembahagian item soal selidik yang dikemukakan di dalam *Teaching Style Survey* oleh Model Grasha-Riechmann 1996. Setiap dimensi terdiri daripada lapan item soalan.

Jadual 3.3
Analisis pembahagian item soal selidik gaya pengajaran guru

Gaya Pengajaran	No. Item	Jum. Item
Gaya Pengajaran Pakar	1-8	8
Gaya Pengajaran Autoriti	9-16	8
Gaya Pengajaran Model Personal	17-24	8
Gaya Pengajaran Fasilitator	25-32	8
Gaya Pengajaran Delegator	32-40	8
Jumlah		40

ALAT UKUR PONTENG SEKOLAH

Buku rekod kehadiran pelajar Tingkatan Empat yang mencatat kehadiran dari bulan Januari hingga Jun tahun 2015 dijadikan bahan rujukan utama pertama dalam kajian ini. Penyelidik juga membuat catatan senarai peratus pelajar Tingkatan Empat yang tidak hadir tanpa sebab melalui laporan harian Unit Bimbingan dan Kaunseling.

Jadual 3.5 menunjukkan pengujian setiap soalan kajian. Soalan satu (1) hingga empat (4) melibatkan ujian-t dan soalan lima (5) hingga soalan sepuluh (10) melibatkan ujian korelasi.

Jadual 3.5
Pengujian Soalan Kajian

No. Soalan	Soalan Kajian	Ujian
1.	Adakah terdapat perbezaan gaya pengajaran guru berdasarkan persepsi pelajar lelaki dan perempuan?	Ujian-t
2.	Adakah terdapat perbezaan gaya pengajaran guru berdasarkan persepsi pelajar aliran sains dan aliran sastera?	Ujian-t
3.	Adakah terdapat perbezaan antara tahap ponteng dengan jantina?	Ujian-t
4.	Adakah terdapat perbezaan antara tahap ponteng dengan aliran mata pelajaran?	Ujian-t
5.	Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran pakar dengan tahap ponteng.	Ujian korelasi
6.	Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran autoriti formal dengan tahap ponteng.	Ujian korelasi
7.	Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran model personal dengan tahap ponteng.	Ujian korelasi
8.	Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran fasilitator dengan tahap ponteng	Ujian korelasi
9.	Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran delegator dengan tahap ponteng.	Ujian korelasi
10.	Adakah terdapat hubungan antara gejala ponteng sekolah dengan gaya pengajaran guru?	Ujian korelasi

DAPATAN KAJIAN

Huraian Profil Responden

Berdasarkan jadual 4.1, sampel kajian terdiri daripada 373 orang pelajar di lima buah sekolah di sekitar Bachok, Kelantan. Sampel terdiri daripada 157 (42.1%) orang pelajar lelaki dan 216 (57.9 %) pelajar perempuan. Berdasarkan aliran mata pelajaran pula, 146 (39.1%) orang pelajar terdiri daripada pelajar aliran sains dan 227 (60.9%) pula terdiri daripada pelajar aliran sastera. Kajian ini dijalankan di sekolah berkategori luar bandar dan majoriti pelajarinya berketurunan Melayu.

Jadual 4.1
Profil responden jantina dan aliran mata pelajaran

Profil	Kekerapan	Peratus (%)
Jantina Lelaki	157	42.1
Perempuan	216	57.9
Aliran mata pelajaran Sains	146	39.1
Sastera	227	60.9
Bangsa Melayu	373	100
Kategori Sekolah Luar Bandar	373	100

Jadual 4.2 menunjukkan taburan min keseluruhan bagi gaya pengajaran yang diamalkan oleh guru-guru di sekolah berdasarkan soal selidik yang dijawab oleh pelajar. Hasil daripada analisis didapati gaya pengajaran gaya model personal menunjukkan nilai tertinggi iaitu 4.14 dan gaya ini paling diminati dalam kalangan guru. Seterusnya, gaya pengajaran yang berada di tempat kedua ialah gaya pengajaran delegator iaitu dengan nilai 4.08. Gaya pengajaran pakar merupakan gaya pengajaran yang ketiga dan mencatat nilai 3.99. Gaya pengajaran keempat ialah gaya pengajaran autoriti formal dengan nilai min 3.88 dan gaya yang paling kurang diparktikkan oleh guru-guru ialah gaya fasilitator dengan nilai 3.88. Min keseluruhan bagi kelima-lima gaya pengajaran ini ialah 3.99.

Jadual 4.2
Taburan Min Bagi Gaya Pengajaran Guru

Gaya Pengajaran	Min Keseluruhan
Gaya Pengajaran Pakar	3.99
Gaya Pengajaran Autoriti Formal	3.98
Gaya Pengajaran Model Personal	4.14
Gaya Pengajaran Fasilitator	3.88
Gaya Pengajaran Delegator	4.08
Gaya Pengajaran Secara Keseluruhan	3.99

Tahap Ponteng pelajar pula berdasarkan tahap ketidakhadiran pelajar merangkumi enam bulan pertama pada tahun 2015. Peratus ketidakhadiran pelajar atau ponteng dirujuk berdasarkan peratus yang ditandakan di buku kedatangan pelajar mengikut kelas dan peratus ponteng diambil berdasarkan bilangan dan peratus yang tidak hadir tanpa sebab (tanpa surat sakit dan surat akuan ibu bapa). Jadual di 4.3 bawah menunjukkan tahap ketidakhadiran pelajar di Sekolah Menengah di Daerah Bachok. Tahap ketidakhadiran atau ponteng melibatkan pelajar tingkatan empat menunjukkan terdapat 87 orang pelajar atau 23.3% berada pada tahap rendah. Seterusnya 110 pelajar atau 29.5 % berada pada tahap sederhana dan 176 orang atau 47.2 % berada pada tahap ponteng tinggi. Tahap ponteng berdasarkan jadual 4.3 di bawah.

Jadual 4.3
Tahap Ketidakhadiran (Ponteng) Pelajar

Tahap	Sela Ponteng	(%)	Frekuensi	Peratus
Rendah		0.0 hingga 2.0	87	23.3
Sederhana		2.1 hingga 4.0	110	29.5
Tinggi		4.1 hingga 6.0	176	47.2
Jumlah			373	100

4.2 Pengujian Hipotesis

H₀1: Tidak terdapat perbezaan yang signifikan gaya pengajaran berdasarkan persepsi pelajar lelaki dan pelajar perempuan

Hipotesis nul 1 diuji menggunakan kaedah Ujian-t. Keputusan yang diperoleh dapat dilihat dalam jadual 4.4. Berdasarkan keputusan kajian min skor gaya pengajaran mengikut persepsi pelajar lelaki ialah (M = 3.90, SP = 0.29) adalah lebih rendah daripada min skor gaya pengajaran perempuan iaitu (M = 4.01, SP = 0.35). Perbezaan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih besar daripada 0.05. $t(373) = -1.41$, $p > .05$. Jadi, hipotesis ini diterima, iaitu tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara persepsi pelajar lelaki dan perempuan dengan gaya pengajaran guru.

Jadual 4.4
Ujian-t bagi gaya pengajaran berdasarkan persepsi pelajar lelaki dan persepsi pelajar perempuan.

Jantina	N	min	sp	dk	t	sig
Lelaki	157	3.9	0.29	371	-1.41	0.161
Perempuan	216	4.01	0.35			

H₀2: Tidak terdapat perbezaan yang signifikan gaya pengajaran berdasarkan berdasarkan persepsi pelajar aliran sains dan aliran sastera.

Hipotesis nul 2 diuji menggunakan kaedah Ujian-t. Keputusan yang diperoleh dapat dilihat dalam jadual 4.5. Berdasarkan keputusan kajian min skor gaya pengajaran berdasarkan aliran mata pelajaran bagi aliran sains ialah (M = 4.04, SP = 0.30) adalah lebih tinggi daripada min skor aliran sastera iaitu (M = 3.96, SP = 0.34). Perbezaan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih kecil daripada 0.05 $t(373) = -0.01$, $p < .05$. Jadi, hipotesis ini diterima, iaitu terdapat perbezaan yang signifikan antara gaya pengajaran dengan aliran mata pelajaran.

Jadual 4.5
Ujian -t gaya pengajaran guru berdasarkan berdasarkan persepsi pelajar aliran sains dan aliran sastera.

Aliran mata	N	Min	sp	dk	t	sig
-------------	---	-----	----	----	---	-----

pelajaran						
Sains	146	4.04	0.30	371	2.5	0.01
Sastera	227	3.96	0.34			

H₀₃: Tidak terdapat perbezaan yang signifikan tahap ponteng berdasarkan jantina.

Hipotesis nul 3 diuji menggunakan kaedah Ujian-t. Keputusan yang diperoleh dapat dilihat dalam jadual 4.6 Berdasarkan keputusan kajian min skor tahap ponteng berdasarkan jantina bagi lelaki ialah (M = 2.42, SP = 0.74) adalah lebih tinggi daripada min skor perempuan iaitu (M= 2.10, SP=0.82). Perbezaan ini adalah signifikan kerana nilai p adalah lebih kecil daripada 0.05 iaitu $t(373) = -0.00$, $p < .05$. Jadi, hipotesis ini diterima, iaitu terdapat perbezaan yang signifikan antara tahap ponteng dengan jantina.

Jadual 4.6
Ujian -t tahap ponteng berdasarkan jantina.

Jantina	N	Min	sp	dk	T	sig
Lelaki	157	2.42	0.74	371	3.91	0.00
Perempuan	216	2.10	0.82			

H₀₄: Tidak terdapat perbezaan yang signifikan tahap ponteng berdasarkan aliran mata pelajaran.

Hipotesis nul 4 diuji menggunakan kaedah Ujian-t. Keputusan yang diperoleh dapat dilihat dalam jadual 4.7 Berdasarkan keputusan kajian min skor tahap ponteng berdasarkan aliran mata pelajaran bagi aliran sains ialah (M = 1.60, SP = 0.73) adalah lebih rendah daripada min skor aliran sastera iaitu (M= 2.64, SP=0.53). Perbezaan ini adalah signifikan kerana nilai p adalah lebih kecil daripada 0.05 iaitu $t(373) = -0.00$, $p < .05$. Jadi, hipotesis ini ditolak, iaitu terdapat perbezaan yang signifikan antara tahap ponteng dengan aliran mata pelajaran.

Jadual 4.7
Ujian -t faktor tahap ponteng dengan aliran mata pelajaran

Aliran mata pelajaran	N	Min	sp	dk	T	sig
Sains	146	1.60	0.73	371	-15.7	0.00
Sastera	227	2.64	0.53			

Penyelidik menggunakan skala anggaran kekuatan perhubungan antara dua pembolehubah di jadual 4.8 daripada Alias Baba (1997) untuk menentukan tahap hubungan dalam menganalisis dapatan kumpulan data yang telah dianalisa.

Jadual 4.8
Jadual Skala Anggaran Kekuatan Perhubungan Antara Pembolehubah

Aras Hubungan	Tahap Hubungan
0.00-0.20	Sangat Lemah
0.21-0.40	Lemah

0.41-0.70	Sederhana
0.71-0.90	Kuat
0.91-1.00	Sangat Kuat

(Alias Baba, 1997)

Keputusan ujian korelasi Pearson tentang hubungan antara gaya pengajaran guru mengikut dimensi dengan tahap ponteng sekolah ditunjukkan dalam Jadual 4.9 hingga Jadual 4.11

H₀₅: Tidak terdapat hubungan yang signifikan gaya pengajaran pakar dengan tahap ponteng sekolah.

Daripada Jadual 4.9, didapati nilai pekali pearson, $r = -.062$ ($p > .01$) maka dapat rumuskan bahawa terdapat hubungan negatif yang sangat lemah diantaranya, dengan nilai r . Nilai pekali yang negatif menunjukkan terdapat hubungan yang negatif antara pembolehubah. Dan anggapan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih besar daripada 0.01. Hal ini bermaksud semakin bertambah gaya pengajaran pakar guru semakin mengecil tahap ponteng. Oleh itu H₀₅ diterima.

Jadual 4.9
Hubungan antara Gaya Pengajaran Pakar dengan Tahap Ponteng di Sekolah Menengah di Bachok.

	Gaya Pakar	Tahap Ponteng
Gaya Pakar	1	-.062
Tahap Ponteng	.062	1
Sig.(2-tailed)	.232	

H₀₆ Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran Autoriti formal dengan gejala ponteng sekolah.

Daripada Jadual 4.10, didapati nilai pekali pearson, $r = -.066$ ($p > .01$) maka dapat rumuskan bahawa terdapat hubungan negatif yang sangat lemah diantaranya, dengan nilai r . Nilai pekali yang negatif menunjukkan terdapat hubungan yang sonsang antara pembolehubah. Dan anggapan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih besar daripada 0.01. Hal ini bermaksud semakin bertambah gaya pengajaran autoriti formal guru semakin mengecil tahap ponteng. Oleh itu H₀₆ diterima.

Jadual 4.10
Hubungan antara Gaya Pengajaran Autoriti formal dengan Tahap Ponteng di Sekolah Menengah di Bachok.

	Gaya Autoriti formal	Tahap Ponteng
Gaya Autoriti formal	1	-.066
Tahap Ponteng	-0.066	1
Sig.(2-tailed)	0.206	

H₀₇ Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran Model Personal dengan gejala ponteng sekolah.

Daripada jadual 4.11 didapati nilai pekali pearson, $r = -.046$ ($p > .01$) maka dapat rumuskan bahawa terdapat hubungan negatif yang sangat lemah diantaranya, dengan nilai r . Nilai pekali yang negatif menunjukkan terdapat hubungan yang sonsang antara pembolehubah. Dan anggapan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih besar daripada 0.01. Hal ini bermaksud semakin bertambah gaya pengajaran model personal guru semakin mengecil tahap ponteng. Oleh itu H_07 diterima.

Jadual 4.11
Hubungan antara Gaya Pengajaran Model Personal dengan Tahap Ponteng di Sekolah Menengah di Bachok.

	Gaya Model Personal	Tahap Ponteng
Gaya Model Personal	1	-.046
Tahap Ponteng	.046	1
Sig.(2-tailed)	.371	

H_08 Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran Fasilitator dengan gejala ponteng sekolah.

Daripada Jadual 4.12, kita dapati nilai pekali pearson, $r = -.025$ ($p > .01$) maka dapat rumuskan bahawa terdapat hubungan negatif yang sangat lemah diantaranya, dengan nilai r . Nilai pekali yang negatif menunjukkan terdapat hubungan yang sonsang antara pembolehubah. Dan anggapan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih besar daripada 0.01. Hal ini bermaksud semakin bertambah gaya pengajaran model personal guru semakin mengecil tahap ponteng. Oleh itu H_07 diterima.

Jadual 4.12
Hubungan antara Gaya Pengajaran Fasilitator dengan Tahap Ponteng di Sekolah Menengah di Bachok.

	Gaya Fasilitator	Tahap Ponteng
Gaya Fasilitator	1	-.025
Tahap Ponteng	.025	1
Sig.(2-tailed)	.627	

H_09 Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran Delegator dengan gejala ponteng sekolah.

Daripada Jadual 4.13, didapati nilai pekali pearson, $r = -.078$ ($p > .01$) maka dapat rumuskan bahawa terdapat hubungan negatif yang sangat lemah diantaranya, dengan nilai r . Nilai pekali yang negatif menunjukkan terdapat hubungan yang sonsang antara pembolehubah. Dan anggapan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih besar daripada 0.01. Hal ini bermaksud semakin bertambah gaya pengajaran delegator guru semakin mengecil tahap ponteng. Oleh itu H_09 diterima.

Jadual 4.13
Hubungan antara Gaya Pengajaran Delegator dengan Tahap Ponteng di Sekolah Menengah di Bachok.

	Gaya Delegator	Tahap Ponteng
--	----------------	---------------

Gaya Delegator	1	-.078
Tahap Ponteng	.078	1
Sig.(2-tailed)	.133	

H₀10 Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran dengan tahap ponteng sekolah.

Daripada Jadual 4.14, didapati nilai pekali pearson, $r = -.062$ ($p > .01$) maka dapat rumuskan bahawa terdapat hubungan negatif yang sangat lemah diantaranya, dengan nilai r . Nilai pekali yang negatif menunjukkan terdapat hubungan yang sonsang antara pembolehubah. Dan anggapan ini adalah tidak signifikan kerana nilai p adalah lebih besar daripada 0.01. Hal ini bermaksud semakin bertambah gaya pengajaran delegator guru semakin mengecil tahap ponteng. Oleh itu H₀10 diterima.

Jadual 4.14
Hubungan antara Gaya Pengajaran dengan Tahap Ponteng di Sekolah Menengah di Bachok.

	Gaya Pengajaran	Tahap Ponteng
Gaya Pengajaran	1	-.062
Tahap Ponteng	.062	1
Sig.(2-tailed)	.232	

PERBINCANGAN DAN CADANGAN

Ringkasan Kajian

Penyelidik mengenal pasti perbezaan gaya pengajaran berdasarkan jantina dan aliran mata pelajaran pelajar serta perbezaan tahap ponteng dengan jantina dan aliran mata pelajaran. Penyelidik juga mengenal pasti hubungan antara dua pemboleh ubah iaitu gaya pengajaran guru dengan tahap ponteng melalui ujian korelasi.

Kajian ini menggunakan kaedah tinjauan untuk memperolehi data kuantitatif. Alat kajian yang digunakan adalah borang soal selidik. Sampel diambil secara rawak mudah dan data dianalisis dengan menggunakan deskriptif dan inferensi. Bagi memproses data, data yang diperolehi daripada soal selidik yang diedarkan kepada responden akan dianalisis menggunakan program “*Statistical Package For the Social Sciences*” (*SPSS*) versi 22 yang dapat digunakan untuk mengenalpasti pembolehubah-pembolehubah yang dikaji dari segi kekerapan. Bagi melihat sama ada terdapat perbezaan yang signifikan pengkaji telah menggunakan Ujian-t. Manakala hubungan antara gaya pengajaran dengan tahap ponteng, korelasi Pearson digunakan.

Perbincangan Dapatan Kajian

Dalam perbincangan ini, penyelidik membincangkan dapatan kajian berdasarkan hierarki soalan kajian yang telah dijalankan.

Tahap gaya pengajaran guru adalah berbeza antara satu sama lain. Dapatan kajian ini menunjukkan kebanyakan pelajar mendapati guru lebih suka menggunakan gaya model personal dalam gaya pengajaran.

Gaya pengajaran kedua ialah gaya pengajaran delegator. Gaya pengajaran ketiga yang lebih dominan ialah gaya pengajaran pakar. Gaya keempat pula ialah gaya pengajaran autoriti formal. Gaya yang paling kurang digunakan pula ialah gaya pengajaran fasilitator.

Dapatan ini selari dengan dapatan kajian Zamri Mahamod, Nik Mohd Nik Yusoff dan Juliawati Ibrahim (2009), bahawa gaya pengajaran model personel merupakan gaya pengajaran yang paling dominan digunakan oleh guru. Begitu juga Grasha (1994) menjelaskan bahawa secara keseluruhannya gaya pengajaran model personal telah digunakan secara dominan oleh semua tenaga pengajar bagi semua peringkat pendidikan akademik sama ada profesor, profesor madya dan juga guru (tutor). Gaya ini juga didapati telah digunakan secara dominan dalam pengajaran kursus-kursus di semua peringkat pengajian tinggi berbanding dengan lain-lain gaya.

Dapatan ini juga selari dengan dapatan kajian Vicky (2005) mendapati bahawa gaya fasilitator merupakan gaya yang paling kurang digunakan oleh guru-guru Matematik Tambahan. Namun, dapatan ini tidak selari dengan dapatan kajian Zamri et al. (2009) mendapati bahawa gaya pengajaran fasilitator merupakan gaya pengajaran yang kedua kerap digunakan oleh guru-guru bahasa.

Kajian oleh Ruslin Amir (2008) pula mengatakan bahawa gaya pengajaran pakar merupakan gaya pengajaran yang paling dominan diikuti gaya model personal dan gaya fasilitator. Perbezaan ini berlaku disebabkan oleh perbezaan sampel kajian (pensyarah dan guru), tahap akademik dan gaya berfikir (pensyarah dan guru) serta perbezaan para pelajar/ murid (pelajar universiti dan murid sekolah) dari sudut personal pelajar/murid dan gred pencapaian.

Kajian ini mendapati hubungan yang signifikan antara tahap ponteng dengan jantina. Kajian mendapati pelajar lelaki mempunyai nilai min yang lebih tinggi dari segi ponteng berbanding pelajar perempuan. Dapatan ini selari dengan kajian yang dibuat oleh Rohani Arbaa et. al (2010), iaitu komitmen belajar pelajar perempuan lebih tinggi berbanding komitmen dalam kalangan pelajar lelaki. Kajian Rowe (2002), juga mendapati pelajar perempuan secara signifikannya lebih memberi tumpuan berbanding pelajar lelaki dan pelajar lelaki kurang berminat dengan sekolah dan lebih berisiko untuk berada di bawah tahap pencapaian akademik yang ditetapkan.

Kajian ini mendapati tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran guru dengan gejala ponteng sekolah dalam kalangan pelajar. Kajian ini selari dengan kajian yang dibuat oleh Arasaythamby Vello et al (2014), mendapati faktor pelajar ponteng bukan disebabkan oleh guru namun faktor utama pelajar ponteng kerana faktor diri sendiri. Kajian ini menunjukkan min diri sendiri yang paling tinggi berbanding faktor sekolah. Hal ini menunjukkan bahawa faktor penentu utama ponteng sekolah dalam kalangan pelajar Tingkatan Empat ialah faktor diri pelajar. Menurut penyelidik lagi berdasarkan soal selidik terhadap 252 pelajar yang terdiri daripada 124 (49%) lelaki dan 128 (51%) perempuan, pelajar ponteng kerana lambat bangun, takut lewat sampai ke sekolah, kerap sakit tetapi tidak mempunyai surat pengesahan doktor dan tidak dapat menumpukan perhatian terhadap pelajaran di sekolah. Hal ini juga selari dengan kajian oleh Malcolm et al. (2003) yang menjelaskan faktor ponteng dalam kalangan pelajar kerana sikap malas pelajar, perasaan ingin cuba dan marah.

Dapatan kajian ini juga agak selari dengan dapatan yang didapati oleh Muhammed Sharif Mustaffa et. al. (2012), punca utama berlakunya ponteng dalam kalangan pelajar ialah faktor rakan sebaya dan barulah diikuti oleh punca lain iaitu faktor hubungan keluarga, faktor diri, faktor sikap guru dan faktor prasarana sekolah. Min faktor guru berada pada kedudukan keempat apabila dibandingkan dengan lima faktor lain. Hal ini menjelaskan hubungan antara gaya pengajaran dengan ponteng adalah lemah dan sejajar dengan dapatan yang dikaji.

Namun begitu, menurut Ting Len Siong (2007), kaedah mengajar yang tidak sesuai dan kurang persiapan alat bantu menyebabkan timbul perasaan kurang berminat dan bosan hingga pelajar melakukan perkara-perkara yang mencetuskan masalah disiplin di dalam bilik darjah seperti ingkar arahan guru, ponteng sekolah dan membuat bising dalam bilik darjah.

Kajian di atas selari dengan dapatan Zahari Ishak dan Low Suet Fin (2013) yang menjalankan kajian terhadap 472 orang pelajar mendapati karektor guru-guru semasa proses pengajaran dan pembelajaran mempengaruhi kehadiran pelajar ke sekolah. Kajian ini juga mendapati karektor guru mempengaruhi pelajar yang berada di sekolah Felda untuk ponteng berbanding pelajar di kawasan luar bandar.

Kajian oleh Azizi Yahya et. al (2011), juga menunjukkan faktor yang paling mempengaruhi perlakuan ponteng adalah faktor guru. Pengajaran guru yang tidak menarik akan menyebabkan pelajar tidak berminat dalam sesuatu mata pelajaran. Sekiranya guru tidak berusaha menarik minat mereka, pelajar-pelajar akan hilang semangat belajar dan ponteng sekolah. Sikap guru yang suka berleter juga boleh mempengaruhi pelajar untuk ponteng. Menurut penyelidik, ada golongan pelajar ponteng semata-mata untuk mengelakkan dari leteran guru dengan melepak di tempat hiburan untuk menghabiskan masa.

Menurut Bartholomew, (2012), menunjukkan bahawa pelajar ponteng kerana ingin melarikan diri daripada guru-guru yang membosankan. Para pelajar juga bersetuju bahawa gaya pengajaran guru yang sentiasa memberi dorongan dan mempunyai kemampuan untuk berseloka, memberi tugas dan autonomi kepada pelajar, tidak bercakap terlalu banyak dan sentiasa mengambil berat dapat mengurangkan kadar ponteng kelas dan sekolah.

Berdasarkan dapatan utama penyelidik, dapat dirumuskan bahawa tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya pengajaran guru dengan tahap ponteng. Dapatan ini masih selari dengan kajian terdahulu kerana didapati masih terdapat hubungan yang lemah antara kedua pemboleh ubah. Namun begitu, elemen gaya pengajaran guru tidak boleh diperkecilkan peranannya dalam mempengaruhi masalah ponteng sekolah dalam kalangan pelajar sekolah. Oleh itu, semua pihak khususnya guru-guru perlu menitikberatkan elemen gaya pengajaran yang berkesan agar dapat membantu menarik minat pelajar untuk hadir ke sekolah.

IMPLIKASI KAJIAN

Dapatan kajian ini telah memberi sumbangan ilmu pengetahuan yang lebih mantap terhadap kajian peningkatan masalah ponteng dalam kalangan pelajar di sekolah menengah. Walaupun dapatan menunjukkan hubungan gaya pengajaran dan tahap ponteng adalah tidak signifikan namun kedua pemboleh ubah ini masih mempunyai hubungan. Oleh itu, guru-guru perlu memastikan gaya pengajaran di dalam kelas adalah sentiasa relevan dan mampu menjadi tarikan utama untuk pelajar hadir ke sekolah.

Dapatan ini memberi maklumat awal agar guru-guru perlu mendepani masalah ini dengan lebih teliti agar pelajar lelaki dan pelajar aliran sastera lebih berminat untuk ke sekolah. Dapatan ini juga memberi maklumat awal kepada unit disiplin sekolah agar mengadakan pelbagai program dan kaedah bagi mengatasi gejala ponteng dalam kalangan pelajar lelaki dan pelajar aliran sastera.

CADANGAN KAJIAN LANJUTAN

Hasil daripada rumusan dan perbincangan, maka penyelidik ingin mengemukakan cadangan-cadangan penyelesaian dan langkah-langkah ke arah mempertingkatkan gaya pengajaran guru dan mengatasi masalah ponteng dalam kalangan pelajar di sekolah. Cadangan ini melibatkan pihak-pihak tertentu.

Penggunaan populasi yang lebih luas iaitu sampelnya perlu lebih ramai agar dapatan kajian boleh mewakili populasi yang besar dan dapatan tersebut dapat memberi gambaran yang lebih menyeluruh terhadap gaya

pengajaran guru dan tahap ponteng pelajar di sekolah. Penyelidik akan datang membuat perbandingan di antara sekolah luar bandar dan sekolah bandar serta perbandingan antara sekolah cemerlang dengan sekolah yang kurang cemerlang serta antara sekolah harian dengan sekolah berasrama. Penyelidik perlu menggunakan pendekatan kualitatif sebagai alternatif kerana penyelidik sendiri bertindak sebagai instrumen dan data dikumpul melalui temubual dan pemerhatian. Oleh itu, kajian menjadi lebih bermakna berbanding penggunaan kaedah tinjauan semata-mata. Gambaran lebih menyeluruh juga dapat diperoleh jika penyelidik menggunakan instrumen gaya pengajaran dan instrumen faktor ponteng dalam kalangan pelajar sekolah.

RUJUKAN

- Abd. Karim Desa (1994). *Keberkesanan Guru-guru Kemahiran Hidup Bersepadu Terhadap Pengajaran dan Pembelajaran Mata Pelajaran Kemahiran Hidup Bersepadu*. Tesis B. Ed. Universiti Teknologi Malaysia: tidak diterbitkan.
- Abiola O. O.F (2013). Students Perception of Teachers' Factors in the Teaching and Learning of English Language in Nigeria Secondary Schools. *Journal of Educational and Social Research* Vol. 3 No. 3 September 2013.
- Ahmad Nasri Nayan (2011). *Perbandingan Gaya Pengajaran Guru Tahap Satu dan Guru Tahap Dua Sekolah Rendah*. Tesis Sarjana Universiti Utara Malaysia: Tidak Diterbitkan.
- Alias Baba. (1997). *Statistik Penyelidikan dalam Pendidikan Sains Sosial*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Animasahun, R. A. (2009). Psychodemographic Predictors of School Attendance Behaviour Among Secondary School Student in Osun State, Nigeria. *The Social Sciences*, 4(6), 662-672.
- Arsaythamby Veloo dan Ng Chooi Kim (2014). Jenis Amaran dan Faktor Ponteng Sekolah dalam Kalangan Pelajar Sekolah Menengah di Sabah. *Asia Pacific Journal of Educators and Education*, Vol.29, 125 – 139, 2014.
- Asmawati Suhid, Abdul Rahman Md. Aroff dan Norliana Kamal (2012). Factors Causing Student Absenteeism According to Peers. *International Journal of Art and Commerce*, Vol. 1 No. 4, September 2012.
- Azizi Yahya, Shahrin Hashim, Yusof Boon dan How Lee Chan (2007). *Faktor-faktor Mempengaruhi Pelajar Ponteng Di Kalangan Pelajar Sekolah Menengah Johor* :Tesis Ph.D Universiti Teknologi Malaysia: tidak diterbitkan.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning theory*. Englewood Cliffs, NJ:Prentice Hall.
- Grasha, A. F. (1996). *Teaching with Style*. Pittsburgh, PA: Alliance.
- Hallinan, M. T. (2008). Teacher Influences on Students Attachment to School. *Sociologi of Education*, 81(3), 271-283.
- Kementerian Pelajaran Malaysia (KPM), Unit Disiplin, Bahagian Sekolah (1990), Laporan Disiplin Pelajar Sekolah 1990. Kuala Lumpur : Jabatan Percetakan Negara.
- Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) (2004). Laporan Jawatankuasa Menangani Isu Budaya Negatif di kalangan Murid Sekolah. Kuala Lumpur : Author.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. (1970). *Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement*, 607-610.
- Malcolm, H., Wilson, V., Davidson, J., & Kirk, S. (2003). Absence from School: A Study of its Causes and Effects in Seven LEAs. *Research Report 424*. Nottingham: Department for Education and Skills.

- Mohd Eizuan Abu Hassan, Noor Shah Saad dan Mohd Uzi Dollah (2013). Kemahiran Penaakulan Saintifik (KPS) dalam Kalangan Pelajar Tingkatan Empat dan Hubungannya dengan Stail Pengajaran Guru Matematik di Bilik Darjah. *Jurnal Pendidikan Sains & Matematik Malaysia* Vol. 2 No. 2 2232-0393.
- Mohd Khairuddin Abdullah, Khalid Johari, Ag Yusof Ag Chuchu dan Halimah Laji (2014). Komunikasi Guru Dalam Bilik Darjah dan Tingkah Laku Delinkuen Murid Sekolah Menengah. *Jurnal Pemikir Pendidikan* Vol. 5, pp 59-77, ISSN 1985-3637.
- Mohd. Majid Konting. (2002). *Kaedah Penyelidikan Pendidikan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mohd Salleh Lebar (1998). *Pengenalan Ringkas Sosiologi Sekolah & Pendidikan*. Batu Caves: Thinker's Library.
- Mok Soon Sang (2009). *Pengajaran dan Pembelajaran*. Puchong: Penerbitan Multimedia Sdn. Bhd.
- Muhammed Sharif Mustaffa dan Suria Abd. Jamil (2012). Mengenal Pasti Punca-punca Ponteng Di Kalangan Pelajar Sekolah Rendah : Satu Kajian Kes. *Journal of Educational Psychology & Counseling* Volume 6 June 2012, Pages 50-73 / ISSN: 2231-735X.
- Othman Talib. (2013) *Asas Penulisan Tesis Penyelidikan dan Statistik*. Serdang ; Penerbit Universiti Putra Malaysia.
- Polit, D.F. Beck, C.T. & Hungler, B.P. (2001). *Essentials of Nursing Research: Methods, Appraised and Utilization*, (5th. Ed.) Philadelphia: Lippincott William & Walkins.
- Punch, K.F. (2009) *Introduction to research methods in education*. London: SAGE Publication Ltd.
- Rohani Arbaa, Hazri Jamil dan Nordin Abd. Razak (2010). Hubungan Guru-Pelajar dan Kaitannya dengan Komitmen Belajar Pelajar: Adakah Guru Berkualiti Menghasilkan Perbezaan Pembelajaran antara Jantina Pelajar. *Jurnal Pendidikan Malaysia* 35(2) (2010): 61-69.
- Roscoe, J.T. (1975). *Fundamental Research Statistics for the Behavioural Sciences*, 2nd edition. New York: Holt Rinehart & Winston.
- Ruslin Amir. (2008). Stail berfikir, stail pengajaran pensyarah dan stail pembelajaran pelajar. Tesis Doktor Falsafah. Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi.
- Shahril @ Charil Marzuki (2004). Amalan Pengajaran Yang Berkesan: Kajian di Beberapa Sekolah Menengah di Wilayah Persekutuan dan Selangor, *Jurnal Pendidikan* 2004, Universiti Malaya.
- Tan Kui Ngor (2006). *Pengaruh Persekitaran Sekolah Terhadap Masalah Disiplin Pelajar dan Kaedah Pengurusan Disiplin*. Universiti Teknologi Malaysia: Tesis Sarjana.
- Ting Len Siong & Hj. Muhamad Sidek Said (2007). *Ingin Menjadi Guru*. Seri Kembangan: Ilmu Media Trade.
- Vicky, T.A.L. (2005). Hubungan antara gaya pengajaran guru dengan pencapaian pelajar dalam mata pelajaran Matematik Tambahan. *Kertas Projek Sarjana Pendidikan*, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi.
- Zahari Ishak dan Low Suet Fin. (2013). Truant and Teachers' Behaviors in the Classroom, *Procedia- Social and Behavioral Sciences* 103 1223-1237.
- Zamri Mahamod, Nik Mohd Rahimi Nik Yusoff dan Juliawati Ibrahim. (2009). Perbandingan gaya pengajaran guru Bahasa Melayu dan guru Bahasa Inggeris. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 34 (1), 67-92.

